

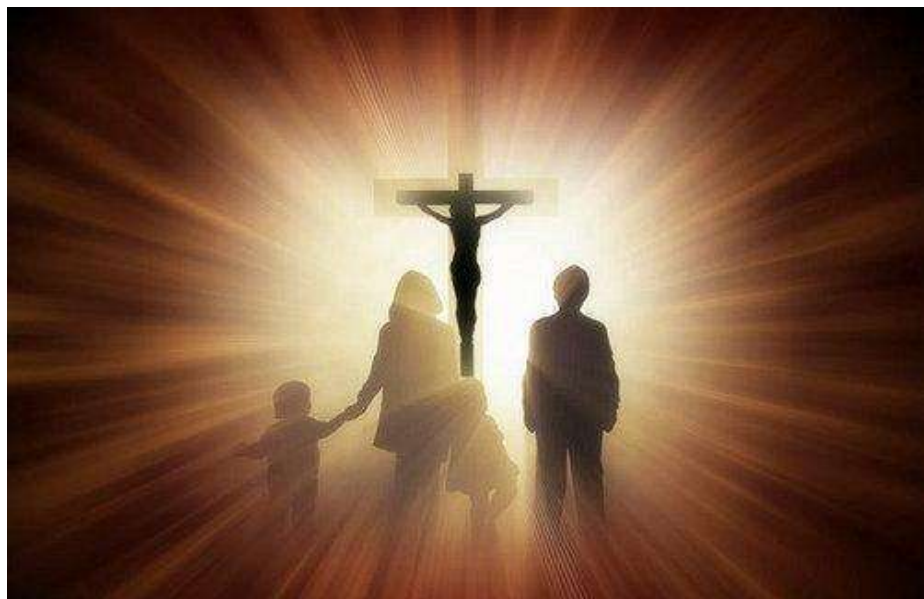

DO TEK

Informace pro farnost Vlašim

Říjen 2017

Náklady na vydání 8 Kč

**V náruči Boží, odkud jsme vyšli,
večer se všichni sejdemě zas; -
kdo by se děsil, kdo by se trás?
Z Oteckých paží, z Otcova domu
byli jsme na mžik posláni v svět; -
kdo by se obával vrátit se zpět?
Po trapné pouti navždy zas domů,
nikdy, už nikdy v tu chladnou dál!
V náruči Boží kdo by se bál?**

J. V. Sládek

Vážení a milí farníci a čtenáři Doteku,

V minulém čísle jsme se zabývali čtyřmi hlavními eucharistickými modlitbami, a to spíše technicky a obecně. V tomto článku bych se chtěl věnovat jejich spiritualitě, tedy duchovnímu poselství a hloubce, kterou nám nabízejí.

SPIRITUALITA EUCHARISTICKÉ MODLITBY

Když se papež Benedikt XVI. v roce 2006 vydal do italského městečka Albano, chtěl se zvláště setkat také s místními kněžími a besedovat s nimi. Z liturgického hlediska jsou jeho slova z tohoto setkání velmi důležitá. Emeritní papež zde mimo jiné hovořil o eucharistické modlitbě a upozorňoval kněze, že pro mnohé věřící je tato dlouhá a monotónní modlitba dosti nesrozumitelná. Nicméně, dodal, že pokud se kněz modlí kánon dobře, zbožně a usebraně, je to ta nejlepší katecheze pro věřící laiky o mešním kánonu. Varoval před kněžími, kteří za nejdůležitější část mše sv. pokládají kázání (což se obvykle pozná na jeho délce) a kánon pak jen odhrkají jako něco zbytečného a nepodstatného¹. V podobném duchu i papež František varuje kněze v exhortaci *Evangelii gaudium*. Zkrátka jde o to, zda do středu liturgie klademe sebe samotné a své žvanění, nebo jednání a působení samotného Krista, který v mešním kánonu zpřítomňuje svou oběť pro nás a naši spásu. To je ale spíš podnět pro zpytování svědomí pro nás kněze...

Jak nám připomínají Všeobecné pokyny k Římskému misálu (v bodě 78), eucharistická modlitba je středem a vrcholem celé mše sv. V této slavnostní modlitbě se celá Církev obrací na Boha Otce ve spojení s Kristem v síle Ducha Svatého. Každý kánon zahrnuje tzv. *epiklezi* - tedy prosbu adresovanou Duchu Svatému, aby božskou mocí proměnil chléb a víno v Tělo a Krev Krista. Tu následuje *zpráva o ustanovení Eucharistie*, která ale není jen vzpomínkou na události poslední večeře, nýbrž

---

1 Přitom je zajímavé, že například malé děti připravující se na první svaté přijímání mají v těchto věcech podivuhodně jasno - přirozeně vnímají, že to nejposvátnější při mši sv. se odehrává právě při kánonu, při proměňování a zpřítomnění Kristovy oběti na kříži.

skutečným zpřítomněním Kristovy oběti na kříži a proměňováním chleba a vína v Tělo a Krev Krista. Po ní následuje tzv. *anamneze* (řecky doslova vzpomínání, vzpomínka, památka), v níž se shrnuje vše, co pro nás Pán Ježíš udělal (vlastně jde o stručný souhrn dějin spásy - dějin Boží péče o člověka a jeho stálé zachraňování a vysvobozování z moci hříchu a zla). V kánonu se nachází také *prosby* či *přímluvy*, v nichž prosíme za celou Církev (právě při mši sv. a kánonu hlouběji zakoušíme tzv. společenství svatých, tedy sounáležitost a propojenost mezi členy Církve napříč časem a prostorem; společenství mezi jejími živými i zemřelými členy), papeže a biskupy, kněze i věřící lid, za zemřelé i za účastníky mše sv. Kánon končí tzv. velkou doxologií, která je chvalozpěvem na Nejsvětější Trojici: "Skrze Něho a s Ním a v Ném je Tvoje všechna čest a sláva, Bože Otče všemohoucí, v jednotě Ducha Svatého po všechny věky věků". Věřící pak na doxologii odpovídají svým "Amen".

Duchovní autoři i velcí liturgisté v čele s posledními papeži připomínají věřícím, že tyto modlitby mají živit jejich osobní modlitbu. Pokud eucharistické modlitbě nerozumím nebo se při ní obtížně soustředím, je potřeba s tím něco dělat. To nejmenší je najít si text některé z eucharistických modliteb (např. v kancionálu, misálku na každý den, na internetu) a seznámit se s ním, promyslet a promeditovat si ho. Někteří věřící si dokonce nosí svůj misálek na mši sv. a celou mši v něm sledují - pomáhá jim to soustředit se a být více ponořeni do modliteb, které nejen slyší, ale také mají před očima. Texty těchto eucharistických modliteb jsou velmi krásné a bohaté.

Jak jsem zmiňoval v minulém článku, každá eucharistická modlitba má trochu jiné uspořádání a důrazy, nicméně se navzájem vhodně doplňují. Římský kánon začíná impozantním *Te igitur*: "Proto skrze Ježíše Krista, Tvého Syna a našeho Pána, pokorně žádáme a prosíme, dobrotivý Otče: Přijmi a požehnej † tyto dary, tuto oběť svatou a nekrvavou..." a dále připomíná jednotu s papežem, místním biskupem a celou Církví včetně svatých a andělů v nebi spojujících se s konkrétním společenstvím slavícím mši svatou třeba i v malém venkovském kostelíku. Je tedy vyjádřením víry v to, že nikdy nejsme sami: patříme do společenství Církve a vždy máme po boku anděly a svaté; vždy je zde někdo, kdo se za

nás modlí, posiluje nás a chrání nás. Každá mše sv. je tedy jakýmsi kouskem nebe, které už zakoušíme na zemi - je jakousi štěrbinou, kterou k nám proniká andělský zpěv a modlitby svatých z nebe. Třetí eucharistická modlitba nám zase svým začátkem připomíná, že naše důvěra v Boží milosrdenství se v posledku zakládá na Jeho nekonečné dobrotě a lásce, která je zdrojem všech dober a darů, jimiž nás zahrnuje: "Vpravdě jsi svatý, Bože, a právem Tě chválí všechno, co jsi stvořil: Neboť skrze svého Syna, našeho Pána Ježíše Krista, mocí Ducha Svatého všemu dáváš život a všechno posvěcuješ; a ustavičně si shromažďuješ lid, aby od východu až na západ byla Tvému jménu přinášena oběť čistá". Nejen, že každý věřící čerpá z plodů Kristovy spásné oběti, ale celé stvoření má na ní účast a čerpá z ní požehnání.

Římský kánon jako jediný předpokládá dva momenty, kdy se kněz odmlčí, aby v tichosti prosil za živé a zemřelé (a věřící se k němu mohou přidat). Jedná se o tzv. *memento*, které dělíme na vzpomínku na živé ("Pamatuj, Bože, na své služebníky a služebnice, které ti dnes připomínáme") a vzpomínku na zemřelé ("Pamatuj také, Bože, na své služebníky a služebnice, kteří nás předešli se znamením víry a spí spánkem pokoje"). Tedy, každý může připojit své úmysly, za něž se přichází při mši sv. modlit. To nám připomíná i dovětek po prvním mementu: "Pamatuj také na všechny kolem shromážděné; vždyť jejich víru i zbožnost znáš. Za ně Ti přinášíme a oni Ti přinášejí tuto oběť chvály za sebe i za všechny sobě blízké, za život v bezpečí, za vykoupení a naději ve spásu a modlí se k Tobě, Bože věčný, živý a pravý".

První eucharistická modlitba také jako jediná věřícím připomíná i onu hroživou možnost ztracení: "Vysvobod' nás od věčné záhuby a připočti k zástupu vyvolených"². I tento aspekt patří k poselství evangelia - bez něj by pomyslná paleta barevných odstínů byla nekompletní. Připomíná tedy

---

2 Právě proto je Římský kánon tak neoblíbený v některých pomýlených křesťanských kruzích, které by nejraději popřely jakoukoli zmínku o ďáblu a peklu buď proto, že už v ně nevěří, nebo proto, že nechtějí věřící "zneklidňovat" a "strašit". Pokud ale čteme evangelia poctivě, vidíme, že Pán Ježíš se neostýchal o těchto skutečnostech mluvit (a mluvil o nich hodně) aby vlažné a zatvrzelé vyburcoval k obrácení.

věřícím jejich zodpovědnost za vlastní svobodné jednání a ukazuje, že duchovní život je spojen s bojem proti ďáblu, hříchu a nám samotným - naší lenosti, polovičatosti a vlažnosti.

Někteří liturgisté si všímají toho, že každá eucharistická modlitba vlastně sleduje věrně to, co Pán Ježíš dělal při poslední večeři: vzal chléb, vzdal díky Otci a požehnal ho, lámal a dával svým učedníkům. Slovům "vzal chléb" odpovídá *ofertorium* (obětování, přinášení darů a následná modlitba nad dary). Slova "vzdal díky a požehnal" se zase odrážejí v celé eucharistické modlitbě od preface až do závěrečné velké doxologie. Rozlámání chleba pak odkazuje na tzv. obřady připravující na sv. přijímání (Otčenáš, pozdravení pokoje a lámání eucharistického chleba) a poslední ze čtveřice - "dával svým učedníkům" - se celkem očekávaně zrcadlí v obřadech sv. přijímání a následné modlitbě po přijímání.

Pokračování příště

Láska je silnější než smrt

Naši drazí nezmizeli do temnot nicoty. Jsou v dobrých a mocných rukou Božích.

Existuje mnoho rodin, které dokazují, že **smrt nemá poslední slovo**. Pokaždé když rodina, která má zármutek, nachází sílu k zachování víry a lásky, jež nás sjednocují s těmi, které máme rádi, už nyní brání smrti v tom, aby si vzala všechno.

Temnotě smrti je třeba čelit intenzivnější prací lásky. Ve světle vzkříšeného Pána, který neopouští nikoho z těch, které mu Otec svěřil, můžeme odejmout smrti její „bodec“, jak řekl apoštol Pavel (1 Kor 15,55); **můžeme smrti zabránit, aby otráвила náš život**, zmařila naše city a uvrhla nás do nejtemnější prázdnoty.

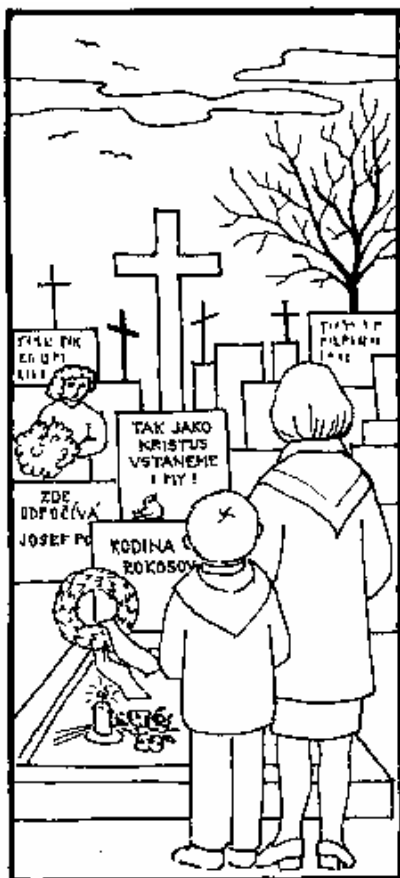
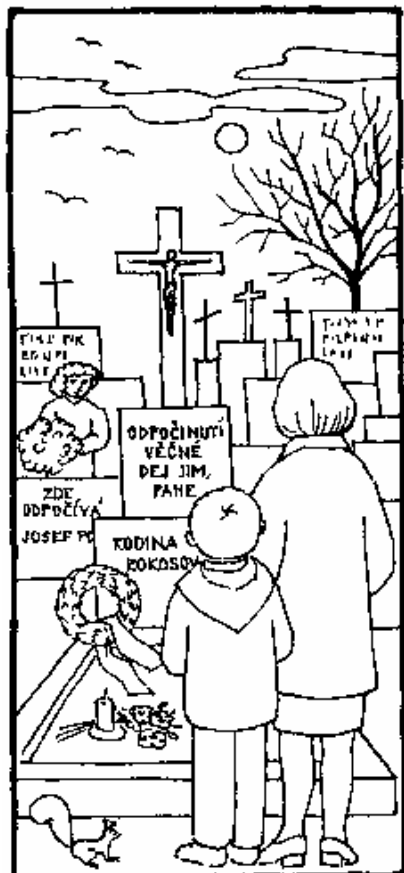
V této víře se můžeme těšit navzájem a vědět, že Pán přemohl smrt jednou provždy. **Naši drazí nezmizeli** do temnot nicoty: naděje nás ujišťuje, že jsou v dobrých a mocných rukou Božích. Láska je silnější než smrt. A láska nás bude střežit až do dne, kdy **bude každá slza setřena** a „nebude už smrt ani zármutek, nářek ani bolest“ (Zj 21,4).

Papež František - z webu České sekce Radio Vaticana

MODLÍME SE ZA ZEMŘELÉ

Začátkem listopadu máme slavnost Všech svatých a památku Všech věrných zemřelých. V tyto dny navštěvujeme hřbitovy a modlíme se za zemřelé. Svíce, které zapalujeme, jsou symbolem vzkříšeného Krista a věčného života.

Jak můžeme zemřelým pomáhat? Modlitbou pro ně získáváme „odpustky“. Není to odpuštění hříchů, ale očistění od následků, které hříchy způsobily. Naše modlitba může duším zemřelých pomoci, aby se brzy radovaly v nebi.

Zjisti, co je k této modlitbě potřeba. Prohlédni si oba obrázky. Najdeš mezi nimi deset rozdílů?

Ze života farnosti

Středa 1. 11. – Slavnost všech svatých.

Neděle 26. 11. – Slavnost Ježíše Krista Krále – konec liturgického roku

Neděle 3. 12. – první neděle adventní

Pravidelné duchovní obnovy pro mládež

Na základě pozitivních zkušeností z jedné letošní víkendovky a CSM v Olomouci se pan kaplan s mládeží rozhodl pořádat každý měsíc v neděli večer malou duchovní obnovu pro mládež spojenou s adorací, příležitostí ke svátosti smíření, slovem kněze k zamyšlení a rozjímání a zkrátka časem v tichu k zastavení se nad vlastním životem. Začneme v neděli 1. 10. od 19 hodin ve vlašimském kostele. Pozvěte, prosíme, i své kamarády a známé z jiných farností.

Téma první obnovy je „Start-up - nastartovat duchovní život a vytrvat“!

Výtěžek Misijního koláče 2017

S velkými díky všem dobrým lidem oznamuji, že na Misijní koláč 2017 jsme od asi 35 pekařek přijali dobroty, z nichž jsme vytvořili 108 bohatých a pestrých balíčků. Při nedělním rozdávání jsme obdrželi Kč 11 430, které odešleme na konto Papežských misijních děl k podpoře hladovějících dětí a sirotků.

Mirka Ptáčková

28. 10. 2017 oslavil 10. výročí svého jáhenského svěcení Ing. Mgr. Roman Farion. Děkujeme mu za jeho službu pro naši farnost a vyprošujeme Boží požehnání do dalších let i další služby.

V úterý 8. 11. se dožívá 67 let **P. Ing. Jan Dlouhý**. Srdečně blahopřejeme a s vděčností vzpomínáme v modlitbě. Vyprošujme společně zdraví, sílu a Boží požehnání do dalších let.

Odpustky

Přiblížil se podzim a s ním také čas, kdy pamatujeme v církvi více na naše zemřelé. Navštěvujeme hroby, které zdobíme květinami, zapalujeme svíčky a také se za naše zemřelé modlíme. Ty dvě první věci jsou dobré, správné, ale ta třetí je nejdůležitější pro spásu našich zemřelých. V těchto dnech také slyšíme častěji slovo „odpustky“.

Nejen v minulosti, ale i dnes se při vyslovení toho to slova vybaví mnoha lidem středověk a prodávání tzv. „odpustků“. Bylo to určitě zneužití pravomoci odpouštět hříchy. Lidé si mohli „koupit“ odpuštění „dopředu“. Těžko můžeme z dnešního pohledu plně pochopit důvod tohoto konání, kterým může být lidská slabost nebo i polopravda. Nám však jde o to, když je církev nabízí, abychom pochopili jejich skutečný smysl a význam dnes a podle toho se zachovali.

Nejprve si vůbec řekněme, jak chápe slovo „odpustek“ církev dnes:

Odpustek znamená, že se před Bohem odpouští časné tresty za hříchy, jejichž vina byla zahalzena, je to odpuštění, které náležitě připravený věřící získává za určitých podmínek zásahem církve, jež jako služebnice vykoupení autoritativně rozděluje a používá pokladu zadostiučinění Krista a svatých. (KKC 1471)

Abychom pochopili tuto nauku a tuto církevní praxi, je třeba si uvědomit, že hřích má dvojí následek. Těžký hřích nás zbavuje společenství s Bohem, a tím nás činí neschopnými dosáhnout věčného života, být zbaven věčného života se nazývá „věčný trest“ za hřích. Na druhé straně každý hřích, i ten všední,

vyvolává zhoubné lpění na tvorech, které musí být odčiněno, buď zde na zemi, nebo po smrti, ve stavu, jenž se nazývá očistec. Toto očišťování zbavuje toho, co se nazývá „časný trest“ za hřích. Tyto dva tresty nelze pojímat jako nějaký druh pomsty, kterou Bůh postihuje hříšníka zvenčí, nýbrž jako důsledky vyplývající ze samé podstaty hříchu. Obrácení, jež pochází z vroucí lásky, můžeme dosáhnout naprostého očištění hříšníka, takže už nezůstává žádný trest. (KKC 1472)

Protože žádné narušení vztahů v rodině nezůstává bez vlivu na ostatní členy, snažili se křesťané vždy odčiňovat nejen vlastní, ale i cizí hříchy. Protože skutky lásky a milosrdenství poskytují nejpůsobivější svědectví křesťanského života, apoštolská formace by měla také vést k prokazování těchto skutků, takže věřící by se mohli od dětství učit mít soucit se svými bratry a být velkorysí při pomoci potřebným. (Dekret o apoštolátu laiků na II. Vatikánském koncilu č. 31)

Zkusme to více pochopit na příkladu: Člověk někomu ve vzteku rozbije okno. Je to špatná věc. Poškozeného požádá o odpuštění. Je mu odpuštěna vina, ale... okno zůstává stále rozbité. I když je bez hříchu v této konkrétní věci, má ještě určitý dluh vůči tomu, koho svým skutkem poškodil. A právě tyto „dluhy“ jsou předmětem odpustků.

My tedy máme na základě církevního rozhodnutí MOC pomoci těm, kteří jsou bez MOCI se vlastním přičiněním dostat z očiště do Boží přítomnosti, do nebe. Nemůžeme napravovat konkrétní věci po lidech, kteří žili v minulosti, anebo nejsme schopni tyto věci poznat. Ale právě skrze splnění podmínek k získání odpustků, které nám církev nabízí, bereme z pokladu církve: „dáváme“ skrze splnění podmínek těm, kteří to potřebují k tomu, aby se jim „zkrátila nebo zanikla“ doba čekání na nekonečné prožívání Boží přítomnosti.

Odpustek je částečný nebo plnomocný podle toho, zda částečně nebo úplně osvobozuje od časného trestu za hříchy. Odpustky mohou být přivlastněny živým nebo zesnulým. (KKC 1471)

Odpustky je schopen získat křesťan, který není vyloučen z církve, je ve stavu milosti posvěcující (bez těžkého hříchu), zároveň se vyžaduje alespoň všeobecný úmysl získat odpustky a vykonání úkonů v určené době a předepsaným způsobem. Plnomocné odpustky může získat každý pouze jednou denně.

Možnosti získání plnomocných odpustků:

1. možnost (1. 11. a 2. 11.)

- svátost smíření
- svaté přijímání
- modlitba na úmysl Sv. otce
- při návštěvě kostela Otčenáš a vyznání víry

2. možnost (1. 11. – 8. 11.)

- svátost smíření
- svaté přijímání
- modlitba na úmysl Sv. otce
- při návštěvě hřbitova
modlitba za zemřelé

Farní charita Vlašim

K 25. výročí svého vzniku uspořádala Farní charita v úterý 17. 10. 2017 koncert skupiny Spirituál kvintet. Vzhledem k onemocnění v souboru jsme si na něj museli dva týdny počkat oproti původnímu termínu, ale o to více jsme si všichni jejich vystoupení užili.

Program listopad 2017

2.11. 2017 - 16:00 - Klub seniorů - Výroba panenek KIWANIS

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

7.11. 2017 - 14:00 - Trénování paměti

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

9.11. 2017 - 15:30 - Přednáška PhDr. Ireny Lesové

Téma: Svět včera a dnes v zrcadle svátků

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

11.11. 2017 - 8:00 - Národní potravinová sbírka

místo: Tesco Vlašim, Billa Vlašim, Tesco Zruč nad Sázavou

14.11. 2017 - 15:30 - Trénování paměti

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

16.11. 2017 - 16:00 - Klub seniorů - Výroba panenek KIWANIS

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

21.11. 2017 - 14:00 - Trénování paměti

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

23.11. 2017 - 16:00 - Klub seniorů - Výroba PF

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

28.11. 2017 - 14:00 - Trénování paměti

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

28.11. 2017 - 18:00 - Beseda Camino na kolečkách - J. Dušek a P. Hirsch (o putování do Santiaga de Compostela na invalidním vozíku – Jan Dušek, pacient s roztroušenou sklerózou)

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

30.11. 2017 - 16:00 - Klub seniorů - Výroba PF

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

Ježíš Kristus je skutečný král.

Král Vesmíru a světa, ale i tvého života.

Je jím natolik, nakolik ho za krále uznáš.

Chce být vědomým Králem tvého probuzení a vstávání, Králem ranní modlitby i snídaně, pobytu ve škole i přestávky, Králem tvého studia i přípravy na povolání, Králem Tvého smýšlení, mlčení, mluvení i uvažování o tom, jakým způsobem chceš v životě pomáhat druhým, Králem všech tvých vztahů, tvých dopisů, tvých her, tvých zájmů, tvého usínání.... Při posledním soudu se ukáže, že se svět proměňoval k lepšímu pouze činy lásky a ničím jiným. Na konci života zjistíme, že cenu má jen to, co jsme vykonali z lásky ve službě Krista Krále. Tento svátek by nám měl být posilou k přijímání práce pro Boží království.“

(biskup Vojtěch Cirkle)

Pane Ježíši Kriste, uznávám Tě za Krále světa. Všechno, co bylo stvořeno – pro Tebe je stvořeno. Jednej tedy se mnou podle svého práva. Obnovuji svůj křestní slib: Odříkám se zlého ducha, i všech skutků jeho i vší pýchy jeho. Slibuji, že budu žít jako řádný Křesťan. Zvláště se zavazuji, že vše vynaložím, aby zvítězila práva Boží a Tvé svaté Církve. Božské Srdce Ježíšovo, obětuji Ti své nepatrné skutky, aby všechna srdce uznala Tvé svaté království a aby zavládl Tvůj pokoj na celém světě. Amen

Christus vincit! Christus regnat! Christus imperat!

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46, Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: vlasim.fara@seznam.cz
Příspěvky do časopisu se přijímají na adrese Smetanova.D@seznam.cz,
Klara.Vondrackova@seznam.cz

Vychází 10x ročně, uzávěrka 15. dne v měsíci. Náklady na tisk: 8 Kč

Tisk: Karel Pazdera, Pod tratí 1511, Vlašim